

има едно вътрѣшно робство, за което хората още не сж намѣрили този мехенкъ-ташь, който турцитѣ наричатъ „пробенъ камъкъ“.

Христось казва: „Азъ зная отдѣ ида“ Отдѣ иде Той? Кждѣ е добилъ това знание? Христось доби това знание въ пустинята. Слѣдъ своето кръщение кждѣ отиде Той? — Цѣли 40 дни Христось пости въ пустинята, но кждѣ отиде слѣдъ това? Никой отъ васъ не се е спиралъ да мисли върху този въпросъ. Между хората ли отиде Христось? — Не, Той отиде въ едно пусто мѣсто, дѣто нѣмаше никакъвъ животъ. Вие ще кажете сега: това унижава престижа на Христа. Не, това не унижава престижа Му. Вие не разсждавайте така лекомислено, така плитко. Всѣки зародишъ носи условията въ себе си, но се изискватъ специални, съответни условия, при които той може да се пробуди. Житното зърно си носи своитѣ условия. Ябълката, крушата, всички плодни растения, отъ какъвто битъ и да сж, тѣ иматъ съответни условия за своето развитие. Като дойдемъ до човѣшкия духъ, като дойдемъ до човѣшкитѣ мисли, и тѣ си иматъ съответни условия за своето развитие. Значи Христось отиде при онѣзи условия, при които човѣшкиятъ духъ може да се пробуди. Докато вие ядете кокошки и пиленца, докато пиете винце и други питиета никакъвъ духъ не може да се пробуди въ васъ. Едно врѣме и рибитѣ въ морето сж яли сурови праколи, както и до днесъ ядатъ. Единъ евангелски проповедникъ, като разказвалъ за Финландия, какъ живѣли тамъ хората въ любовъ, казвалъ: културни хора сж финландцитѣ! Като отидатъ въ нѣкоя гостилница, поръчватъ си нѣкоя